

Lk 9,28-36 Proměnění nahoře a moje nejdražší ponožky

1. čtení: Lk 9,18-26: Když se o samotě modlil a byli s ním jeho učedníci, otázal se jich: "Za koho mne zástupy pokládají?" Oni mu odpověděli: "Za Jana Křtitele, jiní za Eliáše a někteří myslí, že vstal jeden z dávných proroků." Řekl jim: "A za koho mne pokládáte vy?" Petr mu odpověděl: "Za Božího Mesiáše." On jim však důrazně přikázal, aby to nikomu neříkali, a pravil jim: "Syn člověka musí mnoho trpět, být zavržen od starších, velekněží i zákoníků, být zabit a třetího dne vzkříšen." Všem pak řekl: "Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, nes každého dne svůj kříž a následuj mne. Neboť kdo by chtěl zachránit svůj život, ten o něj přijde; kdo však přijde o život pro mne, zachrání jej. Jaký prospěch má člověk, který získá celý svět, ale sám sebe ztratí nebo zmaří? Kdo se stydí za mne a za má slova, za toho se bude stydět Syn člověka, až přijde v slávě své i Otcově a svatých andělů

Kázání: Lk 9,28-36 Za týden po této rozmluvě vzal Ježíš s sebou Petra, Jana a Jakuba a vystoupil na horu, aby se modlil. A když se modlil, nabyla jeho tvář nového vzhledu a jeho roucho bělostně zářilo. A hle, rozmlouvali s ním dva muži - byli to Mojžíš a Eliáš; zjevili se v slávě a mluvili o cestě, kterou měl dokonat v Jeruzalémě. Petra a jeho druhy obestřel těžký spánek. Když se probrali, spatřili jeho slávu i ty dva muže, kteří byli s ním. V tom se ti muži začali od něho vzdalovat; Petr mu řekl: "Mistře, je dobré, že jsme zde; udělejme tři stany, jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi." Nevěděl, co mluví. Než to dopověděl, přišel oblak a zastínil je. Když se ocitli v oblaku, zmocnila se jich bázeň. A z oblaku se ozval hlas: "Toto jest můj vyvolený Syn, toho poslouvejte."

Tomuto biblickému oddílu se říká „Proměnění na hoře“ a asi jste ho už slyšeli. Nevím ale, co pro vás znamená. Možná že nic, možná je to pro Vás pozoruhodná ale poněkud tajemná příhoda z Ježíšova života. A tak jsem si pro Vás dnes připravil takovou malou pomůcku. Možná Vám pomůže v pochopení tomu, proč byl ten Ježíš proměněn a co to pro nás může znamenat. Jaké máte dnes na sobě ponožky? Nemyslím barvu. Mám na mysli kvalitu a výrobce. Jsou to ty od Vietnamců za 19,- nebo nějaké kvalitnější. Tady mám na ukázkou dvoje ponožky. Tyhle první mají na sobě nápis: „Fashionable design, Coolboy athletic socks a taky zhenzhishichangzongjingxiao“. A stály neuvěřitelných 10,-. Tyhle druhé mají na sobě napsáno „M“ a stály 489,-. Kdybyste měli ty svoje ponožky vyměnit, které byste si koupili?

Ještě se k těm ponožkám vrátím. Teď ale zpět k Ježíši a jeho proměně. Je to scéna tajemná. Čteme tam o tváři nového vzhledu a zářivě bělostném rouchu. Taky o nebeské slávě, Mojžíšovi a Eliášovi, o zastiňujícím oblaku a bázni. To všechno jsou obrazy, kterými se nám autor snaží popsat něco nepopsatelného. Ti tři Ježíšovi kamarádi tam na té hoře totiž prožili něco z nebeského dění. A o tom se špatně mluví. Oni sami hned po těch událostech taky nikomu nic neřekli. Je ale jasné, že na chvíli uviděli toho svého mistra tak, jak ho vidí ti v nebi. To je ale taky jenom obraz. Nebe. Jistěže to není žádná část atmosféry. Ani to není nikde dál v kosmu. Nemějme ale ty starověké pisatele za hlupáky a zkusme přistoupit na jejich pojmosloví. My taky říkáme o politicích „ti nahoře“ a oni se přitom můžou většinu času pohybovat v podzemí. Ježíšovi učedníci zažili prostě něco, co přesahuje běžnou lidskou zkušenost. Ježíš tam najednou nebyl jako ten moudrý tesař z Nazaretu, který má pro každého moudré slovo a kde může, pomůže. Nejednou je jim jasné, že mají co dočinění se skutečným Božím synem. Světlo a záře a bílé šaty, to všechno jsou atributy Boží slávy. Jaké to asi pro ty učedníky muselo být, vidět svého dobrého mistra v nebeské záři povídat si se dvěma největšími muži dějin? Mojžíš a Eliáš tam nejsou náhodou. Právě oni si s Ježíšem povídají, protože právě oni mu mají co říci k věcem, které ho teprve čekají. Víte, o čem ti tři rozmlouvali? O cestě do Jeruzaléma, kde se má něco dokonat. Víc o tom nevíme, protože ti naši tři kamarádi usnuli. Prochrápali to, co jim mohlo pomoci. Kdyby tehdy nespali, možná by pak neusnuli ani v Getsemany, když se Ježíš připravoval na smrt. Možná by se pak nerozutekli, když šlo do tuhého. Asi stojí za to být při smyslech, když mluví Mojžíš nebo Eliáš. Asi stojí za to číst si, co ti dva říkali. Možná i stojí za to neprochrápat kázání. Alespoň některé ne. Člověk potom nemusí chtít stavět stany nebo dělat podobné blbosti, když má být zticha a poslouchat.

Ježíš zažil kousek své nebeské slávy tady na zemi. Alespoň tři lidé toho byli svědky. Nezažili byste rádi něco podobného? Protože i vy všichni máte v nebesích kus slávy. Každý z vás je přece Božím synem nebo dcerou. Copak

mu neříkáte Otče náš? Nechtěli byste taky někdy zažít, aby se to provalilo? Aby to ostatní mohli vidět? Ti, co vás mají za podivíny, že neděli co neděli ráno vstáváte a chodíte do kostela, by najednou viděli, že to není jen pohádka. Já bych chtěl. A vlastně ani tak nejde o ty ostatní, aby koukali s vyvalenýma očima. Spíš jde o nás samotné, že bychom alespoň někdy rádi zažili to opravdové setkání s Boží slávou. To není nemožné. Jen je v tom trochu potíží. Ježíš ho zažil na hoře. Taky Mojžíš i Elijáš se setkali s Boží slávou na kopci. Proč zrovna na kopci? Nejde o to, že by tam nahoře bylo blíž k tomu božskému. Ale tam na hoře se může člověk asi líp na to setkání připravit. Právě na vysoké hoře totiž člověku dojde, kdo skutečně je. Jak bezvýznamný a malý a slabý je člověk. Se všemi svými plány a vizemi a jistotami. Hora nebo kopec je dobré místo na setkání s Bohem. S Bohem tváří v tvář se člověk nesetkává, když je na vrcholu sil. Právě naopak. Až když jsme s těmi svými silami v koncích, jsme připraveni na setkání.

Ta druhá věc. Čteme tam, že Ježíš šel na ten kopec, aby se modlil. To čteme o Ježíši pořád dokola, že se někam šel modlit. Chceš se setkat tváří v tvář s Bohem? Modli se.

Nakonec je to ale Bůh sám, kdo rozhodne, zda k setkání dojde. Může se stát, že se budeme šplhat po kopcích jak kamzíci a modlit se ostošest, a nic se nestane. Ano, může se to stát. Setkání s Bohem si prostě nemůžeme zasloužit ani vymodlit. Ale můžeme na něj čekat a připravovat se na něj.

Je tu ale ještě jeden zádrhel. Ta velká Ježíšova proměna, to velké nebeské setkání, to nebylo jen tak pro parádu. Vždyť tam nebylo ani pořádné obecenstvo. Ti, co tam byli, to navíc prochrápali. Nešlo o parádu ani o divadlo. To všechno se událo pro to, aby se Ježíš připravil na smrt. Na to, že ho všichni ti jeho obdivovatelé opustí, zradí ho a nechají ho zavraždit. Celá ta nebeská sláva je jakoby orámovaná pozemským utrpením. To je pravý důvod setkání se s Bohem tváří v tvář. Aby měl člověk dost sil zvládnout něco, co není v lidských silách. Takhle to zažil Ježíš, takhle to zažil před ním i Elijáš i Mojžíš. Takhle to zřejmě můžeme a máme zažít i my. Chceme se setkat s Bohem a zažít něco z té naší nebeské slávy? Pak budme připraveni, že to nebude jen skvělá podívaná. Ale že se tím pouštíme na tenký led toho, co to znamená být Božím služebníkem.

To už nezní tak skvěle, co? Proč mám ale tady pořád ty ponožky? Každý na sobě nějaké máme. Každý taky nějak Boha známe a nějak s ním žijeme. Máme nějakou víru. A myslím, že taky každý jsme alespoň někdy s tou vlastní vírou nespokojeni. Taky bychom chtěli být proměněni. Myslím, že ponožky jsou dobrý obraz. Můžete si vybrat tyhle (od Vietnamců). Na první pohled vypadají skvěle, mají na sobě anglické nápisy, můžete předstírat, že jste Fashionable Cool Boy. A hlavně, nic nestojí. Můžete si jich naráz koupit klidně deset párů. To byste dostali navíc určitě slevu. Stejným způsobem můžete i věřit. Můžete si vyrobit víru, která bude skvěle vypadat, ostatní vás budou obdivovat a navíc vás to nebude nic stát. A když přijde průšvih a ukáže se, že je to podvod? Koupíte si prostě jinou. Vždyť je to skoro zadarmo. Akorát vám dřív nebo později zplesniví nohy a ostatní kolem vás ucítí ten smrad nepravdy. Nebo si můžete vybrat tyhle. Nemají na sobě nápisy, ale můžu vám slíbit, že v nich dojdete na sebevětší horu i zpět. V těchhle ponožkách můžete do výšin i projít údolím šeré smrti. Jenom to něco stojí. Možná si je nekoupíte hned, budete muset šetřit. A koupíte si jenom jedny. Víra, která má k něčemu být, taky něco stojí. Ale stojí to za to a vydrží to.

Připravil jsem dva závěry dnešního kázání. Pro ty z vás, kteří ho proklímbali: Nekupujte si laciné ponožky od Vietnamců. Zplesniví vám nohy a budete pro smích. Máte tady v Soběslavi dokonce malou rodinnou továrničku, kde se vyrábí dobré ponožky.

Pro nás, kteří jsme nespali. Možná, že se s Bohem na tomhle světě nesetkáme tak jako Ježíš. A naše víra zůstane taková obyčejná, občas děravá ale poctivá. Pro nás platí to samé, co slyšeli učedníci: Toto je můj vyvolený Syn, toho poslouvejte. Od něj se dovíte, co má budoucnost, co je Boží.

A pro ty z vás, kteří máte tu odvahu chtít se s Bohem setkat tváří v tvář? Tady vám já neporadím. Snad jen, bude to těžký. Ale Boží.

Amen